

der tog sig det nær, jeg havde ytret, men jeg kan forsikre ham, at jeg først under hans Tale af en velvillig Haand fik leveret et lille Bærf, der var undertegnet Carl Gimber. Dersom jeg havde læst det Bærf, saa kunde jeg begribe, at han deri kunde finde nogen Anledning til at troe, at jeg gjorde Bemærkninger om ham og dette lille Skrift. Jeg finder nemlig deri, at det ærede Medlem har gaaet i Ribe Skole og af sin Rector har lært et Ord, der kaldes Amalgamata. Det forekommer mig, at han paa en ret besynderlig Maade har brugt denne Værdom til at amalgamere Sjøbenhavns forhenværende 2den og Randers Amts nuværende 1ste Folke-thingmand; han talte til et forhenværende, ikke til det nuværende Medlem af Sjøbenhavns 2den Valgkreds, men glemte reent min nuværende Valgkreds. Jeg bilder mig imidlertid ind, at Randers Amts 1ste Valgkreds i sin Heelhed behøves af ligesaa gode Nordboere som Sjøbenhavns 2den Valgkreds; uagtet deres Interesser ikke saaledes daglig berøres af dette skandinaviske Spørgsmaal — jeg taler her bestandigt om de materielle Interesser — er jeg overbeviist om, at de ret godt opfatte den politiske Stilling, at de, trods alle de Bøger, der stikkes i deres Hænder, ikke betragte den fra et jydsk Standpunkt. Hvad jeg er endnu mere overbeviist om, er, at Randers Amts 1ste Valgkreds ikke betragter Stillingen fra et thdsk Standpunkt; jeg er fuldkommen overbeviist om, at den nævnte Valgkreds paa ingen Maade deler den her i Bogen udtalte Mening, at Skandinavismen skulde være et Piringsmiddel, der ligesom Brændevin er thslet i det unge Danmark. Jeg troer ikke, at mange af mine ærede Vælgere i Randers Amts første Valgkreds ligesaa lidt som mine forrige Vælgere i Sjøbenhavns anden Valgkreds dele den Mening; dertil have de et altfor sundt Begreb om Nordens Forhold, og ingen Bøger ville bringe dem til at see Sagen i det Lys, hvori denne lille Bog har bestræbt sig for at vise den. Jeg haaber saaledes at have overtydet begge de ærede Medlemmer om, at jeg ikke hører til dem, de forstaa ved det unge Danmark, men derimod til det gamle Danmark, og det gamle Danmark har altid været nordisk trods alle Forsøg paa at forthydske det; jeg haaber, det vil bevare sin nordiske Charak-

ter og kaste al thdsk Subfyldelse bort, og bevarer det sin nordiske Charakter, saa paastaar jeg, at Fremtiden bærer det i sit Skjød, at de nordiske Folk maae blive til Eet.

S. Sage: Jeg betragter ikke dette lille Lovudkast som krigerisk mod Thdskland og endnu mindre som et Middel til at fjerne Slesvig fra os eller hindre en friere Tilslutning af Slesvig til Kongeriget. Jeg troer, der i den Henseende er meget at gjøre, meget mere end at gennemføre en Lov som denne, og at et kraftigt og dygtigt Danmark-Slesvig, nærmere forenet, inderligere tilknyttet med altid stærkere constitutionelle Baand og en mere ligeartet Lovgivning, vil i Tidens Løb være en Betingelse for Danmarks Bestaaen; men dette Arbejde staaer i mine Tanker aldeles ikke i Forbindelse med det foreliggende Lovudkast. Kongen af Danmarks Regjering kunde dog vel ikke passende have sagt til Hs. Majestæt Kongen af Sverrigs Regjering: Vi kunne ikke indlade os paa at forelægge en Lov som denne for Rigsdagen og stadfæste den, hvis den maatte blive vedtagen, førend vi have ordnet indre Forhold, der ikke vedkomme Sverrig. Den Underhandling, der har fundet Sted, og hvis Resultat nærværende Lovudkast er, staaer jo aldeles uafhængig af den Bestræbelse, som den danske Regjering er stærkt opfordret til at udvilde for at knytte Slesvig nærmere til Danmark, for at give Bestemmelser, hvorefter svenske Domme ogsaa kunne egeveres i Slesvig. Jeg betragter denne Lov som et lille praktisk Skridt for at udføre en god Tanke, for at stride i en god Idees Tjeneste, der trods alle de Hindringer, den har mødt, dog griber stærkere og stærkere om sig. Enhver maa erkjende, at der er et Broderbaand mellem det øvrige Norden og Danmark, at der er stærke aandelige Interesser, der forene disse Lande, og at der ligeledes er stærke materielle Interesser, som med hver Dag vinde større og større Betydning ved det Samkvem, der er mellem de forskellige Riger. Der er en Mangel ved denne Lov, det maa jeg erkjende, nemlig, at den ikke tillige omfatter Norge. Det gjør mig ondt, at denne Lov skal udfomme, uden at der samtidig tages en Bestemmelse om, at de Regler, der gjælde for Danmark og Sverrig ind-